

पवेश सं०

विषयः कर्मकाण्डम्

क्रम सं० २३६

नाम अवणद्वादशीव्रतम्

ग्रन्थकार

पत्र सं० १-४

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ४४

पंक्ति सं० (पृष्ठे) १५

आकारः ६.१ x ४.४

लिपिः दे-ना-
009075

आधारः कर्मा

वि० विवरणम् ५-

आ. ३०८४

गी० एस० यू० पी०--७७ एस० सी० ई०--१६५१--५० ०००

श्रीगणेशाय नमः॥ विष्णो वरेण्यवरद वरा हृद्यरणीधरा॥ अपवित्रं पवित्रं मांकुरु शीघ्रं जनार्दनं॥ १॥ सहस्रशीखाया
 हनं॥ करकं पूरयिष्यामि सरितां सगमे जले॥ पंचरत्नसमा युक्तं तेन तुष्यतु वामनः॥ २॥ पुरुष एवेदं॥ आस
 नं॥ अतसी पुष्पसंकाशं नील ललाजिनप्रभां॥ कुरु क्षेत्रे प्रतिष्ठाप्य वामेन तं भक्तजाम्यहं॥ ३॥ एतावानस्ये
 पाद्यं॥ गंगा सरस्वती पुण्या गोविंदचरणव्यूता॥ अच्युतार्थसया दत्तगोविंद प्रतिगृह्यता॥ ४॥ त्रिपादध्व
 द्वादश्या परमास्तला सर्वपापं हरं तुमो॥ अक्षयं॥ गंगोजलं समानीतं सुवर्णकलशे स्थितं॥ अचम्यतां देवी
 केशत्रे लोकाद्य विनारुना॥ ५॥ तस्माद्द्विराक जायत्या० आचमनं॥ ततः पंचास्मृतस्नानं॥ गंगा सरस्वती पुण्या
 पयोऽहीनमहाजले॥ स्नापितो सिमश्रा देवतथा शोति प्रयच्छ मे॥ ६॥ स्नानं० नमस्ते दिनि पुजाय पीतनिमलका
 ससे॥ वासोयं देवतामीश प्रतिगृह्य नमः स्तुते॥ ७॥ वस्त्रं॥ यत्तोयवीतं० मलयाचल न संभूतं हृदयानंदवर्द्धनं॥
 कास्मीरघ्ननसाराद्यं चंदनं प्रतिगृह्यता॥ ८॥ गंधं॥ अक्षताः परमादिव्यासर्वकामफलप्रदोः॥ पूजायै सं
 रक्षणायै गृह्य परमेश्वरा॥ ९॥ अक्षताः॥ मल्लिकाशातपुष्पं च जातीपुष्पं समन्वितं॥ चंपकं जलजैर्युक्तं
 गृहाण परमो मुदा॥ १०॥ पुष्पाणि॥ अथांगपूजा॥ मत्स्याय० गोदोष० कूर्माय० कर्पू० वराहाय० जठरं०
 नारसिंहाय० उदरं० वामनाय० कठपू० रामाय० दक्षिणभुजं० परभुरामाय० वामभुजं० कलशाय० नेत्रे
 दुहाय० ललाटे० कल्किने० सर्वांगपू० वनस्पत्यं० द्वादशोदिव्यो नानागंधसंयुतं॥ अर्घ्यः सर्वदेवानां धरणीयं प्र
 तिगृह्यतां॥ ११॥ धूपः॥ अच्यं त्रिवं दीपं॥ त्रेताता सर्वदेवानां त्वमेव जगत्पिता॥ मया निवेदितं भक्त्या
 नेवेद्यं प्रतिगृह्यतां॥ १२॥ नेवेद्यं० कराद्वर्त्तनं॥ इदं फलं० फलं० पूजा फलमिति तां तुल्यं॥ हिरण्यग

१
 सैनदक्षिणां॥ अग्निवीर्यमास्तेषां सदापायेत्तु मे॥ दधिभक्तं स्थापनो॥ सिधोसि दधिभक्तो सिलं बितोसि
 मया प्रभो॥ स्तने रोनासितो सिलं वामनो यप्रदीयति॥ सित्यपूजनं मंत्रः॥ दधिभक्तं घटं पूजां करं जलं पूरितं
 वामनप्रीणनाथो यमाधवायददास्यहो॥ करं कंदानो॥ वामनो बुद्धिदोवातोऽव्यस्यो वामनः स्वयं॥ वाम
 नोस्यप्रदानेन भगवो स्तुष्यतां भूति॥ वायदानं॥ यमया मंत्रसंयुक्तं मंत्रपुष्पफलजलां॥ निबद्धतु चने
 वेद्यं तद्गुहापाज्जगसते॥ इति प्रार्थना॥ अतस्त्विष्यसकाशो पीतनिर्मलरोससं॥ यमस्यतिगोविंदन
 तेष्वा विघ्नतमयं॥ रुद्राजं न स्थापनो॥ अघोदातु मंत्रः॥ इदं स्यावरजो देवोदितं हृदयं नवनः॥ बलि
 वं हृदयवादे वग हाणाद्ये तु वामनो॥ नमो नमस्तु गोविंद नमस्तु जलशायिनो॥ द्वादश्यामेव हाणा घ
 युक्तयो भ्रवणेन नु॥ अघो मंत्रः॥ इति पूजा विधि समाप्तं॥ अथ कथा॥ सततु वाचो॥ भृगुष्वावह
 तो ब्रह्मन्कीर्त्तमानं नमयानघ॥ तिथि नक्षत्रसंयोग मयकार करं नृणां॥ १॥ सविधानं प्रवक्ष्यामि
 स मेने चतुर्थानुणां॥ द्वादशी विष्णुदयिता द्वादशी वैष्णवी तिथिः॥ २॥ भ्रवणेन समायुक्तो नृवाचिश्च
 दिनायते॥ भाद्रमासि सिते पक्षे विजयास्ता प्रकीर्त्तिता॥ ३॥ जातो विष्णुरिदं नु तस्मात्ता विजयास्मृता
 उपोष्यान्वप्रयते नमस्यतां संहिताधिजा॥ ४॥ एकैवोपाखिता धन्या एकजोतिजयप्रदा॥ कृतार्थो जा
 यते महीस्तीमुपोष्याधिभो नमः॥ ५॥ विधानं तत्र वक्ष्यामि भृगुष्वावहितो मम॥ द्वादशी वार्षिकं

देववामनं तमथा वयं॥ ६॥ उपोषितो नरो भक्त्या स्थापयेत्प्रतिमाग्रतः॥ पूजयेत्तथ मंत्रं वि
 व्राट् देवं जनार्दनो॥ ७॥ गंधैः पुष्पैस्तथा धूपैर्नैवेद्यं विविधैरपि॥ ततस्तस्य पुरः शुद्धं न्य
 सेह्मं लाजीने बुधः॥ ८॥ कुशास्तरणप्राग्विधाय परितस्तत्॥ तस्योपरि तीलानां
 चरुं छात्रामाढकं न्यसेत्॥ ९॥ तिलाभावे यवाप्रोक्तो धूमास्तदलाभतु॥ उर्यत
 अफलं त्रस्तु तिले संप्राप्यते बुधि॥ १०॥ तेषामुपरि सौवर्ण्यं वामनं विधिन्यसेत्
 ततः संपूजयेद्देवं पुनरैक जनार्दनं॥ ११॥ ततस्तस्य समीपे नु दधिभक्तं घटं न्यसेत्॥
 करं पुरतः स्थाप्य गंधोदकसमन्वितं॥ १२॥ छत्रं नखाक्षसं मंत्रचपादुकां च समी
 पतः॥ न्यसेत्सरमं च तस्यानुशुचिः॥ छादुं न चेतसा॥ १३॥ नैवेद्यं विविधैर्नैवेद्यैः सर्व
 तस्तं प्रपूजयेत्॥ दद्यात्तं द्विजवर्दीय वामनं तिलसंस्थितं॥ १४॥ प्रभाते विमले स्ना
 त्वा संध्याकाले विधानतः॥ वामनो बुद्धिदोवातोऽव्यस्यो वामनः स्वयं॥ वामनोस्य
 प्रतिग्राही वामनाय नमो नमः॥ १५॥ शक्तिं तोवि नृणां न स हि रण्यनकारयेत्
 मंत्राद्युत गुणं भक्त्या लब्ध्वा लब्ध्वा गुणं भवेत्॥ १६॥ शक्तिं मंत्रसमापतं क्रादिको
 टिगुणोत्तरं॥ मंत्रोक्तेन विधानेन पूर्वोक्तेन च विस्तरा नृ॥ १७॥ यस्मिन् सरह

स्यं च विधिं संप्रतिकारयेत् ॥ उपदेशप्रदो लोके तारकः पारिकीर्तितः ॥ १८ ॥ दानस्यास्य प्रभावेन पुरा
 वृत्तं यद्वा हि जायाव्यमानमशेषराष्ट्रवनामुपकारकः ॥ १९ ॥ वैश्यः कृषिपुरात्र सन् आसीद्
 हुं धनोऽपि ॥ हरिदत्त इति रत्नातो बलिगन्धर्वापजीवीकः ॥ २० ॥ सभां उर्विविधाकारं प्रगृह्य
 कुवाहनः ॥ अनेकानि सहस्त्राणि कुंभां च वनवाहयेत् ॥ २१ ॥ स तेन सह भां उनेदं शोतरम
 गादयिष्ये ॥ सगृह्यं बहून्देशान् भूमिं वणिक् सते ॥ २२ ॥ निजलां च वनिक् क्षांतं तत्वालु
 कं संयुतो ॥ तत्र देववशादेव साधयेत् ॥ २३ ॥ एक एव यो मां दृष्टवान् ॥
 मया हितः ॥ ददं शोधमता नयेपि शान्तां नो महागरो ॥ २४ ॥ तेषां मध्ये महाकायः सुस्वरूपः
 सुभदरीतः ॥ पिशाचि पतिश्रीमान् ते सर्वे परिवारिनः ॥ २५ ॥ वणिक्सापितदोऽथ यदृष्ट
 तिकमुपागमत् ॥ भीतिभीतस्ततः सायजगामपथि स्थितयुनः ॥ २६ ॥ तेषां पिशाचास्त
 यत्राधसुमहातेकः ॥ शीतलयाय सुवीचीणी तदा देशदुपाधिना ॥ २७ ॥ उयं विष्णुसर्वेषु
 एकदेशे स्थितो वणिक् ॥ भ्रातृबुधैस्तत्रैव यावेदोस्ततरोरधुः ॥ २८ ॥ तावन्वापि
 शान्ता नोयः प्रधानो माहो किल ॥ अतरेक्षान् यदो ब्रह्मन् ददित्तं न पूरितः ॥ २९ ॥ सिंका

२

सकलराः सजलः पुरतस्थितः ॥ तस्यात्तयात्तश्चकः पिशाचशीघ्रविक्रमः ॥ ३० ॥ सर्वेषां दधिभ
 क्तु वटपत्रेऽथ पाक्षिकाः ॥ भुक्तेषु तेषु सर्वेषु पितृसुतोयमुनेन ॥ ३१ ॥ पिशाचाधिपतिः पश्चाद्भु
 जेस्ते स्वर्गा कृतं ॥ न चेतस्तीयते चानेजलं च हिंसते न मा ॥ ३२ ॥ एवं दिना निचेत्तारिदृष्टवान्
 रुदुर्गुतः ॥ पंचमेकित्तो पृच्छेत् पिशाचाधिपतिं वणिक् ॥ ३३ ॥ वणिक् सवाच ॥ आधुर्यमेव तद्विषयि
 मिदं दृश्यते ॥ अनुग्राहयेत् सर्वं कृत्यतो यदि मन्यसे ॥ ३४ ॥ बहून्निर्गुणं तत्तत्रैव जन्मयाति न संश
 ये ॥ पीतं दधिपानीयं समाश्रयेत् मिहोच्यते ॥ ३५ ॥ कसिलंबे च माहाभाग केवेमेतव किराः ॥
 एतस्वमेव शेषेण ब्रह्मिन्मम पृच्छतः ॥ ३६ ॥ पिशाच उवाच ॥ आहं मास न्युराराजा बहून्पुत्रा
 महाधनः ॥ तत्र मे कुलतो राज्यं ब्रह्मवां ब्रह्मणा हतम् ॥ ३७ ॥ पिशाच उवाच ॥ तानायां नृनश्च
 अनर्कताः ॥ एवंपापप्रवृत्तेन कुर्वता पापमल्लभं ॥ ३८ ॥ पुरो हितो मया दृष्टः स्वर्गहाह
 हिरागताः ॥ पुष्टहस्तः सकलराः सजलः समुपाधितः ॥ ३९ ॥ स च पृष्टो मया विप्रः किमर्थं
 समुपाधितः ॥ तेनापि कथितं तत्रैव वणाद्दोदशी त्रतां ॥ ४० ॥ मये दंक्रियते सस्यं कुलम
 यत्कुरुष्वसौ ॥ सविधानं तद्दृष्ट्वा कुलः सापिमया तदा ॥ ४१ ॥ तद्दृष्टं सप्रभावेन कुलजा
 ते ममानंघ्रं ॥ वेशाच्ययानावपितुं द्रव्यं तदधिभक्तं ॥ ४२ ॥ यदनेमेतदा दत्तं राजल्यं च

कोचनं॥फलं प्रमुच्यते तस्य पिशाचलोपि नित्यः॥४२॥पिशाचमध्वराज्यं मे प्रसादाद्दामन
 स्युः॥उपोषितफलं चेत्तज्जातिस्मरणमेव च॥४३॥एते च सर्वपापिष्ठाः पिशाचलोमुपाग
 ताः॥मोहं हति च सेक्ते हन्त कामा बुभुक्षिताः॥४४॥एतस्वै मया ख्याते तव वैश्यकु
 लोद्भवः॥उपकाराय सर्वेषां प्रवक्ष्यामि शृणु श्रुतम्॥४५॥रजतं च मया ख्यस्तं सुवर्णं भू
 गतं पुरा॥अभिस्तानं च तव च्छि रामी रुक्षमधोमुखं॥४६॥आदाय तत्र गच्छ स्वगयातीर्थ
 मकुत्तमं॥लेखा च पिडादा तव्यः सर्वेषां हितमस्ति॥४७॥पिशाचानां मया सांख्येयथापाप
 दया भवत॥तव संपुटिको हस्ते सर्वेषां गोमंत्रनाम च॥ददौ क्षितिलेख्यनाम निरुस्य
 स्मृतिं परे॥४८॥श्रुत्वा तस्य वणिग्वारं कृतं धनं यत्कृतं जगाम ह्यो राजधानी ततो गत्वा
 तदादाय धनं महत्॥४९॥सोमागो द्रव्या च मधा विपरापकृणो रतः॥ददौ विज्ञानं पि
 शाचानां नमो ज्ञातुं कीर्त्तनात्॥५०॥पिशाचाधिपमारभ्य सर्वेषां मनुष्वेषां॥ततश्च
 ते विमानस्थास्तस्मिन् पुनि जं मुदा॥५१॥लेखा उडुरितस्त्वै किलिषा द्वापा जेतमं प्रया

मः स्वर्गातिं सर्वे इदानीं लब्ध्वा दत्तः॥५२॥सीधु संगो न हि रथा द्वाद्विदह जायते॥एवमुक्त्वा
 गताः सुर्वविमानैः सूर्यसन्निभैः॥५३॥दिव्यरूपधरास्त्वेद्योतयंतो दिशो दश॥हरिदत्तोपि
 तांस्वर्वास्समुद्रयजगाम॥५४॥स्वदेशं च स्वनगरं स्वगृहं च विवेश ह्यहो॥सूत उवाच॥इ
 दं सर्वं मया ख्यातं श्रवणं द्वादशी व्रतम्॥अनुव्रतं पुरा रात्तो सर्वमेतद्यथा तिना॥५५॥इ
 दं पुण्यापायहरं सर्वकिल्बिषनाशिनं॥कुलं तारयितुं पापु सोऽनु द्विजसत्तम॥५६॥क्ल
 तार्थः सप्तवैलोक्ये श्रवणं द्वादशी व्रतः॥उपाय कृत्या संप्रज्य देवदेवं नार्दनं॥५७॥
 यदि स्थिदं पठेत कश्चिद्दुःखं दयि क्लिप्तमानं॥लोपितं द्रुतिमाप्नोति विमुक्तः सर्व
 किल्बिषैः॥५८॥ॐ॥इति सोरपुराणं सूतेशो नरकसंवादश्रवणं द्वादशी व्रतं संपू
 र्णम्॥१॥श्रीवामनार्पणमस्तु॥शुभमस्तु॥७॥७॥७॥७॥७॥७॥७॥७॥
 दध्योद नमुतंतस्यां जक पूर्णं दृष्टं हिने॥वस्त्रं सर्वे दितं दत्वा श्रुत्रोपानरुमेव च॥१॥
 इति दक्षिणमंत्रः॥ननु गतिमवाप्नोति गतिस्वर्ग्यं च विंदति॥१॥श्रीरामचंद्रसहाय॥२॥

॥४॥

शिवराष्ट्र

